

Το εστιατόριο της εφημερίδας δεν ήταν απλώς ανοικτό, αλλά η εργοδοσία κάλυπτε όλα τα γεύματα των εργαζομένων. Από τα ανοικτά του παράθυρα, φαινόταν το φεγγάρι, καθώς ανέβαινε, ολόγιομο, με όλη τη χλωμή του λαμπρότητα να δεσπόζει στο σκοτεινό ουράνιο θόλο.

Στον τηλεοπτικό δέκτη, που εκτάκτως είχε τοποθετηθεί εκεί, οι εργαζόμενοι που απολάμβαναν ένα γρήγορο δείπνο πριν επιστρέψουν στην, πιθανότατα, ολονύκτια βάρδια τους, παρακολουθούσαν τις πρώτες δηλώσεις του προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ, μετά την εκλογική αναμέτρηση.

Ο εξαιρετικά ευφραδής συνταγματολόγος διάβαζε χειρόγραφο. Δεν θυμάμαι άλλη φορά να έχει συμβεί αυτό. Να υποθέσω ότι αποτελεί ένα τμήμα από το τμήμα της ήττας. Είναι, πάντως, απορίας άξιον, πως πίστευε (;) ότι μπορούσε να μην συμβεί αυτό που συνέβη. Μια πιθανή αιτιολογία είναι ότι εκτίμησε, πως η αίτηση συγνώμης που εφηύρε, σε συνδυασμό με ένα συνονθύλευμα από αόριστες υποσχέσεις, ήταν αρκετό ώστε να μην τιμωρηθεί το κόμμα του για όσα δεινά κόμισε στον τόπο, από το Φθινόπωρο του 2009 και εντεύθεν, για να μην πάμε πιο πίσω. Στο τέλος των δηλώσεών του, έκανε μια απόπειρα να χαμογελάσει, τα μάτια του όμως, παρέμειναν, ως συνήθως, πεισματικά αγέλαστα. Η μεγαλύτερη τιμωρία του βιαστικού, αλλά, ως απεδείχθη, ανάξιου εραστή της εξουσίας, πιθανόν να είναι το γεγονός ότι ήταν εκείνος που “επέστρεψε” έναν κομματικό μηχανισμό, που κυριαρχούσε τα τελευταία 30 χρόνια, εκεί απ’ όπου ξεκίνησε το '74. Αυτή είναι ταυτόχρονα και η καλύτερη προσφορά του, στη χώρα.

Αν η, λίγο ή πολύ αναμενόμενη, συντριβή του μόνον κατ' όνομα σοσιαλιστικού κινήματος ήταν η πρώτη είδηση, η προσέλευση των πολιτών, στο χαμηλότερο επίπεδο από την μεταπολίτευση, ήταν εξ' ίσου σημαντική είδηση, η οποία μάλιστα έχει μία μοναχά ερμηνεία. Την απαξίωση της πολιτικής στα μάτια των πολιτών, αφού ψήφισαν σχεδόν 6 στους 10, ποσοστό αποχής δηλαδή, περίπου 40%. Τα αντίστοιχα ποσοστά ήταν 24% για τις εκλογές του 2004, 26% για το 2007 και 30% για το 2009. Καθόλου τυχαίο, ότι παρά το γεγονός της ολοένα και μεγαλύτερης σπουδαιότητας των εκλογικών αναμετρήσεων, η αδιαφορία των πολιτών αυξάνεται.

Με τον ίδιο τρόπο ερμηνεύεται ο κατακερματισμός της συντηρητικής παράταξης που μπορεί να συγκέντρωσε το μεγαλύτερο ποσοστό, αλλά χωρίστηκε σε τέσσερα τουλάχιστον τμήματα, τα οποία ούτως ή άλλως την εξέφραζαν. Η άνοδος της ακροδεξιάς δεν είναι και τόσο έκπληξη. Το ποσοστό της υπήρχε μέσα στην ευρύτερη Δεξιά, άλλοτε πιο ντροπαλό, άλλοτε πιο συμμαζεμένο αλλά ενυπήρχε. Οι τρέχουσες συνθήκες, το ανέδειξαν, το διόγκωσαν. Λογικό, όσο και η αναμενόμενη άνοδος της Αριστεράς, η οποία μάλλον απολαμβάνει για πρώτη φορά μετά το '81 μια εκλογική αναμέτρηση χωρίς τη ληηλασία των συνθημάτων της. Το ζητούμενο τώρα για αυτή, είναι να διατυπώσει πολιτικό λόγο εξουσίας χωρίς να απογοητεύσει, πράγμα σαφώς πιο δύσκολο και πολύπλοκο από τις αντιπολιτευτικές ακροβασίες.

Αργά τη νύκτα, το ζητούμενο ήταν η επόμενη μέρα. Οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν, η κρίση όμως παραμένει, μαζί με τους δανειστές, τους εκβιασμούς και τις παρεμβάσεις τους. Ένα γλυκό, ζεστό βράδυ, λο
υσμένο στο φεγγαρόφωτο δεν αποδείχτηκε αρκετό να μας κομίσει άμεσες λύσεις και έφυγε, αφήνοντας τις έντονες και εκ των πραγμάτων αισιόδοξες ανοιξιάτικες μυρωδιές του.